

ΜΗΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΡΑΦΑΙ : ἅπαρ ἡ δις, λ. 40, τρίς ἑως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΜΑΣ

(ΕΙΔΙΚΟΝ ΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΝ ΜΑΣ)

Ἄρτα, 3 Ὀκτωβρίου.

Ὅτι συμβαίνει εἰς τὰ πλοῖα, τὰ ἀτμόπλοια καὶ τοὺς σιδηροδρόμους, ὅπου ἕνεκα τοῦ μικροῦ καὶ περιορισμένου χώρου οἱ ἄνθρωποι, φύσει κοινωνικοὶ καὶ συναγελαστικοί, ἀναγκάζονται νὰ γνωρισθῶσι, νὰ συνάψωσι σχέσεις ἄγνωστοι πρὸς ἄγνωστους, νὰ ἀνοίξωσι, κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον, ὀμίλιαν, καὶ οὕτω νὰ καταστῶσιν, ἂν μὴ φίλοι, τοῦλάχιστον γνωρίζοντες, αὐτὸ τοῦτο συμβαίνει καὶ εἰς τὰς μικρὰς τῶν πόλεων. Οἱ ἄνθρωποι, οἱ λόγοι μάλιστα, καὶ ὅσοι τῆς beatae τεμπελχαναρίας λάτρευσι, ποῦ θὰ συναθροισθῶσι, ποῦ θὰ τὰ εἰπωσιν; Εἰς τὸ καφενεῖον, ἢ εἰς τὸ Ζαχαροπλαστεῖον. Ἐκεῖ λοιπὸν θὰ συζητῶσι, καὶ ἐξάπαντος θὰ γνωρισθῶσιν. Αὐτὸ τοῦτο ἔπαθον καὶ ἐγὼ ἐνταῦθα. Μόλις παρῆλθον μῆνες τέσσαρες, ἅφ' ὅτου πρώτην ἡδὴ φορὰν ἐπεσκέφθην τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἡδὴ δύναμαι νὰ θεωρηθῶ οὐχὶ ξένος, ἀλλὰ ἐντόπιος, διότι κατέστην πάντων γνώριμος καὶ φίλος. Μεταξὺ τῶν φίλων μου ἀριθμοῦνται πάσης τάξεως ἄνθρωποι πολιτικοί, δικαστικοί, στρατιωτικοί συνερχόμενοι ἅπαντες μετὰ τῶν λογίων ἐντοπίων εἰς τὸ μόνον ὑπάρχον ἐνταῦθα Ζαχαροπλαστεῖον, τὸ ὑποκάτωθεν τοῦ Παρθεναγωγείου, ὅπου ἐν μέσῳ νεφελῶν τσιγγιλεῖου καὶ σιγαρείου καπνοῦ συζητοῦνται αἱ ἐσωτερικαὶ καὶ βελτιώσεις (;), ἡ ἐξωτερικὴ ἡμᾶς πρόοδος (;), ἡ Μακεδονία μὲ τὰς λεγεῶνας τῶν ξένων πρακτόρων, ἡ πρόνοια τῶν πολιτικῶν καὶ περὶ διασώσεως αὐτῆς ἀπὸ τῶν ξένων δυνάμεων καὶ τόσα ἄλλα αἰώνια καὶ ἀτελεύτητα θέματα. Ὡς εἰκὸς καὶ ἐγὼ λαμβάνω μέρος εἰς τὰς συζητήσεις, ἀγκαλὰ μὲ γνωρίζεις, γνωρίζεις δὴλ. τί λίμα εἶνε ἡ γλωσσούλά μου. Ἐνας παπᾶς προχθές, καὶ τοῦτο ὡς ἐν παρόδῳ, παρευρεθεὶς εἰς μίαν σφοδρὰν συζήτησίν μας κατὰ τὴν ἱστορικὴν τῆς Γεφύρας Πλάτανον ὠνόμασε τὴν γλῶσσάν μου κάλαμον γραμματέως ὀχυράφου!... Ἄν θέλῃς, πιστεύσέ το. Τί τῷ ἔπταιεν ἡ πτωχὴ μου γλῶσσα νὰ τὴν ὀνομάσῃ ὁ Δεσιμώτατος καλάμι;...

Ἐν τούτοις, φίλε μου, μολονότι οἱ Ἕλληνες, κατὰ πατροπαράδοτον συνήθειαν, φαίνεται, καθ' ἣν κάθε χωρὶ ἦτο καὶ βασιλεῖον, καὶ κάθε Ἕλληνα καπετὰν δεκατρεῖς, (καὶ τοῦτο ἀριδιηλότερα ἀποδεικνύει, ὅτι εἴμεθα ὁ εὐγενέστερος λαὸς τῆς ὑψηλότητος, διότι ποτὲ δὲν κύπτομεν, ἐπειδὴ τοῦ Ἕλληρος ὁ τράχηλος ζυγὸν δὲν ὑποφέρει, μόνον μπάτσους τινὰς καὶ

φουσκονεὺς καθημερινούς τρώγει. . . πλὴν ἂς ᾔνοι, μολονότι, λέγω, ὡς Ἕλληνες ἐν πολλαῖς συζητήσεσι διαφωνοῦμεν, συμφωνοῦμεν ὅμως πάντες, καὶ προθύμως λέγομεν τὸ οὕτως ἔχει ἐπὶ τῶν ἐξῆς μεγάλων ἀληθειῶν :

Ὅτι δὲν ἐγεννήθη ἀκόμη ὁ πολιτικὸς διὰ τὴν πτωχὴν Ἑλλάδα.

Ὅτι ὅσοι μέχρι τοῦδε ὠνομάσθησαν καὶ ὀνομάζονται πολιτικοὶ εἶνε φάσματα, σκιόφως, σκιαύγεια ἢ ἀντακλάσεις τοῦ μέλλοντος ἔρχεσθαι Μεσσίου-Πολιτικοῦ, τοῦ ὁδηγήσοντος τὸν νέον Ἰσραὴλ, τὸν Ἕλληνα, εἰς τὴν ποθουμένην γῆν τῆς ἐπαγγελίας, τὴν ὀνομαζομένην Ἠπειρον, Μακεδονίαν, Θράκην, Κρήτην, Νήσους, Ἰωνίαν τὴν μωσοδόλον, Νῆσον τῶν μαστιχοφόρων κλπ. κλπ.

Ὅτι τὰ πολιτικὰ ταῦτα φαντάσματα, οἱ μεγαλόμικροι πολιτικοὶ καὶ φροντίζοντες πάντοτε νὰ μεγαλυνθῶσιν αὐτοὶ καὶ ὑψωθῶσιν ἐντὸς τῆς μικροσκοπικῆς τῶν χωρῶν, ἀφίνουσι τὴν ταλαίπωρον πατρίδα μας πάντοτε μικράν, μὲ ταμεῖον très léger, μὲ στρατὸν 16 καὶ 1)2 τὸ τάγμα, μὲ χρυσοκανθάρους συγκεντροῦντας ἐν ἑαυτοῖς ὅλον τὸν πλοῦτον τῆς πατρίδος καὶ ὅλον τὸν ἰδρώτα τοῦ λαοῦ, ἐμπερικλείοντα οἷον εἰς ἄρωμα ἀπαίσιον τὰ ἄχ! καὶ βάχ! τῶν χερῶν καὶ ὀφθαλμῶν.

Ὅτι, ἐὰν εἴχομεν πολιτικούς οἵτινες νὰ πορῶσι, κατὰ τὴν κυρίαν σημασίαν τῆς λέξεως, ναί! νὰ πονῶσι τὴν τάλαιναν πατρίδα, σήμερον αἱ σχέσεις μας πρὸς τοὺς Πελασγοὺς ἀδελφούς μας, τοὺς Ἀλβανούς, θὰ ἦσαν ἄλλαι, ἢ Ἠπειροὺς ἅπαντα θὰ ἦτο ἐλευθέρα καὶ τίς οἶδε πόσα ἄλλα καλὰ θὰ εἶχεν ἡ πότνια πατρίς.

Ἐν τούτοις, ρητέα ἡ ἀλήθεια, ἐὰν ἀπέναντι τῆς πατρίδος εὐθύνονται κατὰ δέκα οἱ ὑπὲρ τῆς ἀνυψώσεώς των μεριμνήσαντες καὶ οὐχὶ ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τῆς πατρίδος μικρομεγάλοι πολιτικοὶ μας, κατὰ ἑκάτον καὶ πλέον εὐθύνεται ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τὸ ἐν Φαναρίῳ Πατριαρχεῖον. Τί ἐπράξατε, κύριοι Πατριάρχαι καὶ Μητροπολίται, ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὅτε ὁ Βούλγαρος, ζυμωθείς πλέον μὲ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν, μὲ τὴν θείαν αὐτῆς γλῶσσαν, μὲ τὰς μεγαλοπρεπεῖς αὐτῆς τελετὰς, μὲ τὴν θεολογίαν ἐν γένει τῶν Ἑλλήνων Πατέρων, δὲν κατεδέχετο νὰ ὀνομάζεται Βούλγαρος, ἀλλ' ἐσεμνύνετο καλῶν ἑαυτὸν Ἑλληνα, διὰ τί δὲν τὸ κατεστήσατε τοιοῦτον;

Διὰ τί φροντίζοντες μόνον περὶ τοῦ πουργίου σας, κύριοι ἀρχιερεῖς ἐν Βουλγαρίᾳ, δὲν ἐφροντίζετε καὶ περὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ;

Διατί, κύριοι, κατεστήσατε διὰ τῆς ἀντευαγγελικῆς διαγωγῆς σας, καὶ τῆς ἀνθελληνοπρεποῦς συμπεριφορᾶς σας τὸ θεοειδὲς ἑλληνικὸν ὄμομα μιστὸν ἐν Βουλγαρίᾳ;

Διατί τέλος πάντων δὲν συνετίζεσθε σήμερον, ὥστε νὰ ἐκπλύνετε ἀπέναντι τοῦ ἔθνους Σας, διὰ πᾶσαν βλάβην τοῦ ὁποίου εὐθύνησθε ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ναί! νὰ ἐκπλύνετε τὰς παλαιὰς ἀμαρτίας σας, τρέχοντες νὰ σώσητε τὴν Μακεδονίαν, τὴν ἑλληνικωτάτην Μακεδονίαν ἀπὸ τῶν δυνάμεων τοῦ Αὐστριακοῦ Ἰησουϊτισμοῦ, ἀπ' ἐκείνων δηλ. οἵτινες «περιάγουσι γῆν καὶ θάλασσαν ποιῆσαι ἓνα προσήλυτον, καὶ τοῦτον τυφλότερον αὐτῶν»;

Σεῖς, κύριοι Ἀγιορεῖται καλόγηροι, τί κάθεσθε ἀργοί, δὲν παρατηρεῖτε τὰς Καθολικὰς καὶ Προτεσταντικὰς ἐταιρίας πῶς τρέχουσι καὶ εἰς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου πρὸς διάδοσιν, μεγάλυνσιν καὶ αὐξήσιν τῆς ἐκκλησίας, τῶν καὶ τοῦ ἐθνισμοῦ τῶν; Δὲν παρατηρεῖτε ὁποῖαν ἀληθῶς αὐταπάρνησιν ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐθνικῶν συμφερόντων αὐτῶν ἔχουσι; Δὲν βλέπετε πῶς κατέστησαν τὰ ἔθνη τῶν καὶ τὰ δόγματα τῶν ἐκκλησιῶν τῶν γνωστὰ εἰς ὅλην τὴν νότιον Ἀφρικὴν, εἰς τοὺς Ὀττεντότας, εἰς τοὺς Κάφρους καὶ τὰς λοιπὰς βαρβάρους καὶ ἀγρίας φυλάς τῆς Ἀφρικῆς, εἰς τὴν Μαδαγασκάραν ἣν σχεδὸν ἤπασαν ἐχριστιάνισαν κατὰ δόγματά των, τὰς νήσους τοῦ Σολομώντος καὶ ὅλην σχεδὸν τὴν Πολυνησίαν ἐν τῷ εἰρηνικῷ ὠκεανῷ, τὴν Κίναν, τὴν Ἰαπωνίαν καὶ τόσα ἄλλα μέρη;

Σεῖς δὲ, ὦ χρυσοὶ μας Καλόγηροι Ἀγιορεῖται, τί ἐπράξατε; Ἐκατὸν ὀγδοήκοντα ἑκατομμύρια φράγκων ἐτήσιον εἰσόδημα ἀπελαμβάνετε ἐκ Βλαχίας· τί τὰ ἐκάμετε; Ποῖον καλὸν διὰ τούτων ἐκάμετε εἰς τὸ ἔθνος Σας καὶ τὴν ἐκκλησίαν Σας; Ποῦ εἶνε αἱ Θεολογικαὶ Σχολαὶ Σας, δι' ὧν νὰ προπαρασκευάζητε Ἐφημερίους καὶ Ἱεροκήρυκας διὰ τὸν ἑλληνισμόν; Οὐδεμία! Μίαν μόνον ἢ φιλομουσίαν καὶ φιλοπατρίαν τῶν ἀληθινῶν Χριστιανοελλήνων Σας ἔκτισε, καὶ σεῖς ἐφρονάξατε, μέχρις οὗ τὴν καταστρέψητε! Ὁ φανατισμὸς σας ὁ ἀντευαγγελικὸς, ὁ φθόνος σας ὁ καλογηρικὸς τὸν μὲν αἰμυνηστον Εὐγένιον τὸν Βούλγαρην ἐδειρε, ἐξουθένησε, ἐδίωξε, τὴν δὲ Σχολὴν ἐκρόμνισε, καὶ δὲν ἀφῆκε λίθον ἐπὶ λίθου! Πλὴν ποῦ εἶνε τοῦλάχιστον τὰ Τυπογραφεῖα Σας, ὥστε νὰ ἐκδίδητε τὰ θρησκευτικὰ μας βιβλία, τὰ ὁποῖα διὰ τὴν ἑλαιοπλὴν τῆς Τυπογραφίας ἐν τῷ δυστυχεῖ μας ἔθνει ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἐκδίδοντες οἱ Φράγκοι ἐν Ρώμῃ, ἐν Βιέννῃ, Βενετίᾳ τὰ κατεστρέβλωσαν καὶ τὰ κατενόθευσαν; Τίποτε, τίποτε δυστυχῶς δὲν ἐκάμετε! Τί ἔγειναν λοιπὸν τόσα ἑκατομμύρια φράγκων, ἅτινα κατ' ἔτος ἐλαμβάνετε; Ἐπαχύνετε δι' αὐτῶν τὰς σφαιροειδεῖς γαστέρας σας, καὶ τοὺς ὑποτακτικούς σας! Αὐτὸς λοιπὸν εἶνε ὁ προορισμὸς σας; Ὁχι, ἅγιοι μου Πατέρες! Ὁ προορισμὸς σας ὁ ἀληθὴς εἶνε ἡ αὐταπάρνησις, ἐκείνη δηλαδὴ ἡ τελειοτάτη χριστιανικὴ ἀρετὴ, καθ' ἣν θυσιάζεται τις διὰ τὸ καλὸν τοῦ πλησίον, τουτέστι διὰ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος του, τοῦ ἔθνους του, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἶνε ἡ ἐκκλησία του, ἣν ἀποτελοῦσιν οἱ ἀδελφοὶ του. Ὁ προορισμὸς σας δὲν εἶνε οὔτε τὸ ἀπέχειν κρέατος, καὶ πολυτρώγειν καλομαγειρευμένα ὀχταπόδια, καὶ καλοτσούζειν τὸ μέλαν νέκταρ, οὔτε τὸ κυλίσθαι γυμνὸν ἐπὶ χιόνος πρὸς καταστολὴν τῶν σωματικῶν ὁρμῶν καὶ κτηνωδῶν ὀρέξεων, οὔτε τὸ φωνάζειν διηνεκῶς τοῖς χεῖλεσι μόνον τὸ «Κύριε ἐλέησον», καὶ κρατεῖν δερβισιάτικα κομβοσχόινια, οὔτε τῇ μακαρίᾳ ραθυμίᾳ, τεμπελχαναρίᾳ, καὶ ξαπλωταριᾷ ὀλοτελῶς παραδίδοσθαι... ὄχι! ὄχι! Ὁ προορισμὸς σας εἶνε ἡ διαταγὴ τοῦ Χριστοῦ «Πορευθέντες μαθητεύσατε!» Δι' αὐτὸ

δὲν ἐνυμφεύθητε, παραβάντες τὴν μεγαλητέραν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ μὴ ἔχητε βάρη μαζύ σας, νὰ μὴ ἔχητε ἐμπόδια, ὥστε νὰ τρέχητε πάντοτε μαθητεύοντες, δηλ. διδάσκοντες τοὺς περὶ ὑμῶν Μακεδόνας καὶ Θράκας νὰ ἐμμένωσι στερεοὶ καὶ ἀκλόνητοι ἐν τῷ ἑλληνισμῷ τῶν Πατέρων των, ἀφ' οὗ ἀχώριστος ἡ Ὀρθοδοξία. Καλόγηροι Ἀγιορεῖται! αὐτὸς εἶνε ὁ μέγας καὶ εὐαγγελικὸς προορισμὸς σας: Σώσατε τὴν Μακεδονίαν! Σώσατέ την! διότι ἀπὸ Σας καὶ ἀπὸ τῶ Πατριαρχείου θὰ τὴν ζητήσῃ μίαν ἡμέραν ἡ Πατρίς!...

Αὐτὰ, φίλε κύριε Γαβριηλίδη, λέγονται πάντοτε ἐνταῦθα, συζητοῦνται, σχολιάζονται, ὑπομνηματίζονται, σημειοῦνται, καὶ ἐπανερχόμεθα πάλιν εἰς τὰ αὐτά. Ἀρὰ γε θὰ εἰσακουσθῶμεν, ἢ ἡ φωνὴ μας θὰ εἶναι φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ; Δὲν τὸ πιστεύομεν· μολαταῦτα θὰ ἴδωμεν.

Καὶ ἄλλο.

Προχθὲς ἐσχετίσθην μετὰ τινος νέου εὐζώνου, φιλοτίμου καὶ ὁπωσδήποτε λογίου, ἀνήκοντος εἰς τὸ ἐν Καρβασσαρᾷ διαμένον δευτέρον Τάγμα, τὸ ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ κυρίου Θ. Ζυγουράκη. Ὁ εὐζωνὸς εἶχε μεθ' αὐτοῦ ἓνα ἄρτον, ἐξ ἐκείνων οὓς ὀλόκληρον τὸ τάγμα τρώγει. Ἐκοψά ὀλίγον καὶ ἔφαγον—Θεέ μου! ἀνέκραξα. Καὶ πῶς ἤμπορεῖτε, δυστυχεῖς στρατιῶται, νὰ τρώγητε τοιοῦτον ψωμί, πικρὸν ὡς κινίνην βρωμερὸν ὡς μουχλάν;

— Ἡ καρδιά μας τὸ ξέρει! μοὶ εἶπεν ὁ δυστυχὴς εὐζωνος, κινῶν περιλύπως τὴν κεφαλὴν.

— Καὶ διατί σὰς δίδουσι τοιοῦτον βρωμώψωμα, τοιοῦτον φαρμακώψωμα;

— Διὰ νὰ ὠφελῶνται οἱ μεγαλήτεροι, μοὶ εἶπεν. Τὸ ἔθνος πληρῶναι νὰ τρώγομε ψωμί καθαρὸ καὶ καλόν. Ἡ πλεονεξία καὶ κερδοσκοπία τῶν ἀνωτέρων μᾶς δίνει τέτοιο. Συνεννοοῦνται μὲ τοὺς ψωμάδες. Οἱ ψωμάδες δινουσι εἰς τοὺς ἀνωτέρους κάποιαν ὠφέλειαν, διὰ νὰ ὠφελῶνται καὶ αὐτοί. Καὶ ἔτσι οἱ ψωμάδες, χωρὶς νὰ φοβῶνται πλὴν καμμίαν παρατήρησιν, μᾶς δύνουν ὅτι ψωμί θέλουν, ὅσο πικρὸ καὶ ὅσο βρωμερὸ τοὺς βαστάζει ἡ ψυχὴ.

— Καὶ δὲν διαμαρτύρεσθε;

— Ἐκεῖνοι στέκοντα πολὺ ὑψηλὰ, ἡμεῖς πολὺ χαμηλὰ, καὶ δὲν φθάνομεν...

— Ἀν ἐκεῖνος στέκονται ψηλὰ, τῷ εἶπον, ἡ δημοσιογραφία, ὡς ἀλήθεια στέκεται πολὺ ψηλότερα καὶ θὰ ἴδῃς... Ὡστε, ἂν στρατιῶται μας πάθουν, ποῖος θὰ πολεμήσῃ διὰ τὴν Πατρίδα ὡς στρατιώτης; Οἱ ἀνώτεροι οἱ ἑποῖοι δὲν θὰ πάθουν...

Καὶ ἄλλο.

Μουσούλιας, ἑβραῖος, Ἑρμοῦ λάτρης, πάρεδρος Ἀρτῆς, πῆχעי ἐμπορικῷ πλὴν σιδήρεω καὶ βαρυτάτῳ ἐπιδεδίξως χρησάμενος, καὶ κατὰ νέου Λαμπρίδου, Χριστιανοῦ Ἰωαννίτου, κατενεγκὼν δυνάμει τε καὶ ἰσχύϊ οὗ τῇ τυχούσῃ, κέκοφεν αὐτοῦ τὴν τῆς δεξιᾶς φλέβα, ἐξ ἧς ἐρυθροβαφὴς ἡ χεὶρ ἐγγόνει, τοῦ αἵματος κοχλάζοντος καὶ περιρέοντος. Καὶ ταῦτα, αἰτίας ἄλλης μὴ ὑπαρχούσης, ἀλλ' ἡ ἀστειολογίᾳ, ὡς βρωμολογίᾳ, ἐν τούτῳ εἰρημένῳ τε λελεγεμένῳ καὶ φαμένῳ. Καὶ δὴ Λαμπρίδης μὲν, ὁ τὴν φλέβα κεκομμένος, ἀπίων, Εἰσαγγελεῖ Σουκαλᾷ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ καὶ οὕτως ἔχων ἐπαρρησιάσατο, τὴν τε χεῖρα ἐπεδείξατο, καὶ τὸ γεγονὸς ἀφηγίσσατο, τὸν τε πόνον καὶ τὴν ὀδύνην (ἀλγεινὸν ἰδεῖν!) βοῶν οὐκ ἀνέκρυψε, καὶ καταγγεῖλαι ἐποίησατο. Μουσούλιας δὲ ἀνανήψας, καὶ γὰρ οὐδὲν φρενήρους διενήνοχε, ἐκεῖνο διαπραξάμενος τὸ πρῆγμα, καὶ εἰς αὐτὸν ἑλθὼν, (εἰς ἄλλο γὰρ πρὶν καὶ οὐκ εἰς αὐτὸν ἦν) — ὦ μοι τῷ τλήμονι! ἔφη. Τί πεποι-

ηκα! Ἀπόλωλα ὁ τλήμων! Ὁνος ἐγενόμην τουτὶ διαπραχῶς, καὶ ἐλάττωσα τῷ πῆχεϊ χρησάμενος! καὶ πλείστ' ἕτερα ὁ τάλας ἀνέκραγε, καὶ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ καὶ πάντας τοὺς προφῆτας ἐπεκαλεῖτο, ἵνα αὐτὸν Σουκαλείου χειρὸς λυτρώσειεν. Εἰρήσθω δὲ τάλιθες, ὅτι ὁ ἀνὴρ Μουσοῦλιας τῶν φρονίμων πάνυ ἐν Ἰσραηλίταις καὶ εὐγενῶν μάλα πέφυκεν εἶναι· ἀλλὰ μὴν ἐκείνη τῇ ὥρᾳ ἢ τοῦτο διαπύπραχεν, οὐκ ἦν. Καὶ ἤδη ἐν εἰσαγγελεῶς γούνασι τὸ πρᾶγμα κεῖται καὶ Θεὰ Δικαιοσύνη ἐπιληφθήτω.

Αἱ! Πῶς σοῦ φαίνονται αἱ ἀλαμπουργέζικες αὐταῖς ἐλληνοκοίραις; Εἶναι καλὸν νὰ ἐνθυμώμεθα ἐνίοτε καὶ τὴν θεῖαν ἐκείνην τῶν Προγόνων μας γλῶσσαν, ἣν ὠμίλησαν οἱ Ὀλύμπιοι Θεοί, ἐφιλοσόφησεν ὁ Πλάτων, ἐξηγόρευσεν ὁ Δημοσθένης, ἱστοριογράφησεν ὁ Θουκυδίδης, ἐγράφησαν τὰ εὐαγγέλια, καὶ ὠμιλήθη ὑπὸ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα ἀνε-έννησε τὴν Εὐρώπην, αὐτὰς τὰς λέξεις μεταχειρίζονται ὡς ὄρους εἰς ὅλας τὰς ἐπιστήμας, δι' αὐτῆς ἐδιδάχθησαν τὸν χριστιανισμόν οἱ Ρῶσσοι, Βούλγαροι, Σέρβοι, Ῥωμῶνοι, Κροάται, Βοσμοί, Ἀγγλοὶ καὶ Γάλλοι. Ἀς τὴν ἐνθυμώμεθα λοιπὸν ἐνίοτε διὰ νὰ ἐνθυμώμεθα, τίνων ἐνδόξων Προγόνων εἴμεθα υἱοί... ἀλλὰ τί εἶπα; Τολμῶμεν τοιοῦτοι, ὅποιοι νάνοι εἴμεθα;

Τοιοῦτοι δὰ ποῦ εἴμεθα κηφῆνες προκομμένοι
ὅλοι ἀφιλοπάτριδες, ὅλοι ξεμωραμένοι
ἂν εἴμποροῦμε' ἄς εἴπωμε, πῶς εἴμεθα υἱοί...
ἐκεῖνοι ἦσαν γίγαντες, ἡμεῖς εἴμεθα νάνοι,
ἐκεῖνοι φέρουσι παντοῦ τῆς δόξας τὸ στεφάνι
ἐκεῖνοι ἦσαν ἀληθῶς ἐπίγειοι Θεοί!

Ὁνοῦφριος.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Σήμερον συνήλθον περὶ ὥραν 9ην ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Ζηνοπούλου ἀσθενούντος οἱ κορυφαῖοι τοῦ Κουμουνδουρικοῦ κόμματος κύριοι Σωτηρόπουλος, Α. Μαυρομιχάλης, Παπαμιχαλόπουλος, Πετμεζᾶς, Αὐγερινός, Ἀθανασιάδης, Γκίκας, Τζιθανόπουλος, Περρωτής, Μανέττας καὶ Κριεζῆς. Μετὰ σύσκεψιν διαρκέσαν μεχρι τῆς 12 ἀπεφάσισαν ὅπως ἐξακολουθήσῃ τὸ κουμουνδουρικὸν κόμμα, ἀπαρτιζόμενον ἐξ 60 βουλευτῶν, θεωρούμενον ὡς αὐτοτελές.

Δι' ἐπιστολῆς τῶν δώδεκα ἀνακοινωθήσεται ἡ ἀπόφασις εἰς τοὺς λοιποὺς τοῦ κόμματος. Καὶ τότε ὅταν συνέλθουν καὶ οἱ ἐξήκοντα, γενήσεται καὶ δευτέρα σύσκεψις. Ἐγένετο μακρὸς λόγος περὶ ριζικῶν μεταβολῶν, ψηφοφορία κατὰ νόμους συναρμογῆς τῶν νόμων πρὸς τὸ σύνταγμα, κλπ. Ἡ κατὰ Τρικούπη ἀντιπολίτευσις ἐθεωρήθη ὡς λίαν κατεπεύγουσα. Ὑπελογίσθη περίπου ὅτι οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ὅλοι ἀνέρχονται εἰς 124—125, ἀποκλεισθέντων ἐκ τοῦ ὑπολογισμοῦ πάντων τῶν ἀμφιβόλων. Ὡστε καὶ ἀπαρτίαν ἔχει ἡ ἀντιπολίτευσις. Αὐριοὶν πλείότερα.

Τὰ περὶ τῆς πορείας ἣν μέλλει νὰ ἀκολουθήσῃ ἐν τῇ Βουλῇ ἡ ἀντιπολίτευσις ἀπερ ἀνέγραψε χθὲς ὁ «Αἰών», δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἔχωσιν ἐπίσημον χαρακτήρα, διότι πλείστοι μὲν οἱ ἀπόντες, ἐν οἷς καὶ ἔγκριτα μέλη αὐτῆς καὶ δὴ καὶ ἀρχηγοὶ κομμάτων καὶ ὑπαρχηγοί, οἱ δὲ ὀλίγοι παρόντες ἀναμφηρίστως οὔτε δικαιοῦνται οὔτε αὐτοὶ νομιζόμεν θέλουσι νὰ ἀποφασίσωσι τι ὀριστικόν.

Ὁ κ. Βουλπιώτης δὲν ἠδύνατο νὰ μείνῃ ὑποδεέστερος τῶν προκατόχων τοῦ ὑπουργῶν καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν περὶ ἐξαπλώσεως τῆς γυμναστικῆς μέριμναν. Ἡ γυμναστικὴ κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν ἠδύνατο νὰ ἐκληφθῇ ὡς ἀποκλειστικὸν προνόμιον τῆς πρωτεύουσας, ἐχούσης δυστυχῶς καὶ τόσα ἄλλα προνόμια. Ὁ κ. Λομβάρδος ἤρξατο νὰ τὴν ἐπεκτείνῃ εἰς τὰς ἐπαρχίας· ἰδοὺ δὲ ὅτι ὁ κ. Βουλπιώτης συμπληροῖ τὸ ἔργον τοῦ προκατόχου του, ἀναβιβάσας τὴν γυμναστικὴν εἰς τὴν περιωπὴν ἣς ἐστὶν ἀξία, ἥτις ἂν κατὰ βάθος ἐννοηθῇ καὶ ἂν ἐν μεγάλῳ ἐφαρμοσθῇ, βεβαίως θὰ δώσῃ καταπληκτικὰ ἀποτελέσματα ἐπὶ τῆς μορφώσεως τῆς νέας γενεᾶς. Εἰς τέσσαρας ἐπαρχίας, Μεσολόγγιον, Λάρισσαν, Ζάκυνθον, Καλάμας διώρισε διευθυντὰς τῶν Γυμναστηρίων τοὺς καθηγητὰς τῶν μαθηματικῶν κκ. Κασδόνην, Δημητριάδην, Ρένδζον καὶ Κονδύλην. Ἐκαστος δὲ ἐξ αὐτῶν θὰ ἔχῃ βοηθὸν εἰδικὸν ὡς διδάσκαλον τῆς γυμναστικῆς. Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς δὲν θὰ ἀρκεσθῇ εἰς ταῦτα καὶ μόνον· ἀλλὰ δὲν θὰ ἀφήσῃ ἐπαρχίαν ἄνευ Γυμναστηρίου.

Συγχρόνως πληροφοροῦμεθα ὅτι μελετᾷ ὁργανισμὸν συστάσεως τελείας Γυμναστικῆς Σχολῆς ἐν τῷ Δημοσίῳ Γυμναστηρίῳ μετ' ἀνατομικῶν ὁργάνων κλπ.

Ἐκαμε δὲ καὶ ἐν ἄλλῳ σπουδαιότερον, διώρισε δι' ἑκαστον ἐλληνικὸν λεγόμενον σχολεῖον—διὰ τὴν πρωτεύουσαν ἐπὶ τοῦ παρόντος—βοηθὸν διδάσκαλον τῆς Γυμναστικῆς.

Ἐλπίζομεν δὲ ἐπὶ τῆς ὑπουργείας του θὰ συντάξῃ καὶ ἑφάρμοσθαι τέλειον σύστημα Γυμναστικῆς καθ' ὅλον τὸ κράτος, ἵνα μὴ λεχθῇ καὶ περὶ τοῦ κ. Βουλπιώτη, ἀνδρὸς ἀληθῶς ρομελιωτικῆς φιλοτιμίας, ὅτι ἤλθε καὶ παρήλθεν ὡς ὑπουργός, χωρὶς νὰ ἀφίσῃ ἔχνη τῆς διαβάσεώς του.

Οἱ σταλέντες εἰς Χίον καὶ Τεσμεν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἱατροὶ εἶνε οἱ πλείστοι φίλοι μας· διὰ τοῦτο θέλουσι μᾶς ἐπιτρέφει νὰ τοῖς εἴπωμεν ὅτι πλὴν εὐαρέστου ἐκδρομῆς δι' ἑαυτοὺς δὲν πιστεύομεν νὰ ἔκαμαν τίποτε ὑπὲρ τῶν παθόντων ἐκ τῆς καταχθονίου συμφορᾶς. Πρῶτῃ ἀπόδειξις ὅτι ἐσπευσαν νὰ ἐπανέλθωσι καθ' ἣν στιγμὴν τὸν πρῶτον σεισμόν ἠκολούθησε δεύτερος, φοβερώτερος. Δευτέρα, οὐδένα φαίνεται τραυματίαν οὔτε ἐπεσκεφθήσαν οὔτε ἔσωσαν, πλὴν φαρμάκων τινων καὶ χειρουργικῶν ἐργαλείων, ἀπερ ἔδωκαν εἰς τὸν στρατιωτικὸν ἱατρὸν, εἰς δὲν ἠδύνατο νὰ τὰ δώσῃ ἂν δὲν ἀπατώμεθα καὶ εἰς ναυτοπαις τοῦ «Μιαούλη». Τρίτῃ, δὲν ἀντελήφθησαν οἱ ἴδιοι τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς, ἀλλ' ἐβασίσθησαν ἐπὶ τῶν πληροφοριῶν τοῦ Τούρκου στρατιωτικοῦ ἱατροῦ καὶ γνωρίζομεν ὅλοι τίνα ἀξίαν ἔχουν πληροφοροῖαι τοιαῦται· καὶ τὸν κατάλογον αὐτὸν τοῦ Τούρκου ἐνεχείρισαν εἰς τὸν κ. Λομβάρδον, τοῦθ' ὅπερ ἐπίσης ἠδύνατο νὰ πράξῃ ὁ καμαρωτός τοῦ «Μιαούλη». Τετάρτῃ, ὅτι ἡ ἱατρικὴ των ἑξὶς εἰς ἀγριότητα καὶ ὀμότητα μεταβληθεῖσα ἐπονομάζει ὀλίγους τετρακοσίους περίπου τραυματίας. Πέμπτῃ, ὅτι ἐν σφοδρότητι ἀνοησίας ὑπολογίζοντες τοὺς ἀστέγους εἰς 20000 προτείνουν εἰς τὴν κυβέρνησιν νὰ ἀποστείλῃ 5,000 ὀκάδας ἄρτου ἐφάπαξ, ἥτοι ἑκατὸν δράμια διὰ τὸν καθένα, ἐπὶ ἑνα ἴσως μῆνα. Ἑκτῇ, ὅτι τὸ γνωθὶ σαυτὸν τόσον τοὺς ἔλειψεν ὥστε μολονότι ἀπολύτως τίποτε δὲν ἔκαμαν, ἐνεσφῆνωσαν ἐν τῇ ἐκθέσει των τὴν φράσιν ὅτι ἀπῆλθον εἰς Ρεῖσδερε συνοδευόμενοι ὑπὸ πλήθους εὐγνωμοφούντων αὐτῶν κατοίκων. Ἐβδόμῃ, ὅτι ἡ ἐκθεσίς των οὐδὲν ἔχνος ἐπιστημονικῆς χροιάς φέρει, ἂν καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ πέντε ἐπιστημόνων, δὲν πρόκειται δὲ περὶ ἀπλῆς δυσεντερίας ἢ κωλικο-